

Περιεχόμενα

Ιστορία Αμάραντου	1
Ιστορία νερόμυλου στον Αμάραντο.....	1
Αμάραντος και Τουρκοκρατία	1

Ιστορία Αμάραντου

Αχιλλέας: Ναι, αλλά πολύ παλιά αυτό. Πριν από το 1820. Ήτανε διάφοροι οικισμοί. Ήτανε εκεί στα λουτρά, πίσω από τον Άγιο Αθανάσιο ήταν ένα άλλο εκκλησάκι ο Αϊ – Γιάννης, εκεί ήταν άλλος οικισμός και τα΄χαν σόγια, σόγια. Δηλαδή ήταν οι Παπαγιανναίοι, όπως λέμε. Εεεε, εκεί στα λουτρά που σας είπανε έγινε κατολίσθηση και καταστράφηκαν εκεί και φύγανε τελείως αυτοί. Επίσης, υπήρχε και ένας άλλος οικισμός πιο πέρα από τα λουτρά, είναι ένα άλλο εκκλησάκι, ο Άγιος Νικόλαος. Εκεί υπήρχε γιατί ο Άγιος Νικόλαος, παρότι είναι εκκλησάκι, είναι με, έχει και δεσποτικό, έχει και ωραία αυτό και υπολογίζουν ότι εκεί υπήρχε... ζούσαν κόσμος. Μετά συγκεντρώθηκαν οι οικισμοί αυτοί, που άρχισαν λίγο να καλμάρουν οι Τούρκοι και λοιπά, ήρθαν κάτω και ίδρυσαν το χωριό μας εδώ. Εεεε στην αρχή, στο χωριό συγκέντρωσε όλα ταα, τις εξουσίες ας πούμε η εκκλησία. Γιατί, οι Τούρκοι είχαν δώσει κάποια προνόμια στο βακούφι που λεν στην Εκκλησία. Και αποτέλεσμα αυτού, τα οικήματα που είναι δίπλα στην εκκλησία, το καφενείο είναι όλα της εκκλησίας, από τότε για να μην πληρώνουν φόρους. Και επίσης κάτω στο μύλο, είναι της εκκλησίας.

Ιστορία νερόμυλου στον Αμάραντο

Ο μύλος έχει και άλλη ιστορία. Υπήρχε ένας άλλος μύλος λίγο πιο πάνω, τον οποίο είχε κάνει κάποιος Μπέης. Αυτός όμως ο Μπέης δεν τολμούσαν να πάνε οι γυναίκες εκεί, είχε έναν μυλωνά ο οποίος ήταν και θηριώδης και κακός άνθρωπος και πείραζε τις γυναίκες του χωριού και δεν μπορούσαν να πάνε οι γυναίκες και τα λοιπά. Και τότε οι γερόντοι σκεφτήκανε: « Τι μπορούμε να κάνουμε;» Και είπαν: « Θα φκιάσουμε έναν μύλο για την Εκκλησία,, ναπαίρνει η Εκκλησία τα έσοδα και τα λοιπά και έφκιασαν το μύλο αυτόν, είπαν ότι είναι της Εκκλησίας και τα λοιπά και αυτόματα έκλεισε ο άλλος ο μύλος, δεν πήγαινε κανείς και έτσι έμεινε και ο μύλος είναι ακόμη περιουσία της Εκκλησίας.

Αμάραντος και Τουρκοκρατία

Κ' άλλα ας πούμε τα είχανε βαφτίσει ότι ήτανε της Εκκλησίας για να μην πληρώνουν φόρους, γιατί τότε πλήρωναν πολλούς φόρους και πού να βρουν τότε οι οικογένειες να πληρώσουν φόρους και τέτοια. Και εδώ στον κάτω μαχαλά που έχουμε, στην κάτω γειτονιά. Εκεί είναι ένα εκκλησάκι ο Άγιος Δημήτριος. Αυτό πρώτα ήταν μοναστήρι. Εκεί, είχαν έρθει δύο παιδιά από την Κωνσταντινούπολη, καλόγεροι και ζήτησαν από τον Πατριάρχη να τους δώσει χρήματα και τέτοια για να φκιάσουνε εδώ το χωριό τους. Να φκιάσουν εκκλησία και μοναστήρι. Και τους είπε ο Πατριάρχης: Δεν έχουμε χρήματα». Όπως δεν είχαν..Αλλά τους έδωσε εξοπλισμό, όλα τα σκεύη τα ιερατικά και τα λοιπά, στολές, άμφια άλλα σκεύη και ήρθανε εδώ αυτοί και με προσωπική εργασία αλλά και τη βοήθεια των κατοίκων έκτισαν ένα μοναστηράκι το οποίο όμως στη συνέχεια χάλασε και φτιάσανε τον Άγιο Δημήτριο. Αλλά πριν γίνει αυτό ο κάτω μαχαλάς που τον λέμε τώρα εμείς, όλοι την περιουσία τους την είχαν βάλει στο μοναστήρι και δεν πλήρωναν έτσι φόρους και λέγαν , 5 στρέμματα ο άλλος ή είχε 20 γίδια και τα είχε αφιερωμένα στο μοναστήρι. Και μετά το '12,'13 που ελευθερώθηκαν και τα λοιπά ο καθένας πήρε την περιουσία του, την έδωσε πάλι η Εκκλησία. Αλλά είχαν βρει τέτοιους τρόπους, ας πούμε, για να αποφεύγουν ταα τους φόρους και το κυνήγι από τους, των Τούρκων. Επίσης,

επειδή είχαν σχέσεις με το Λεσκοβίκι και ο παππούς μου αυτός που είχε το μαγαζί εκεί, είχε γίνει και «κατής», οι Τούρκοι τον είχαν βάλει κατή, δηλαδή δικαστή στην περιοχή εκεί. Και είχε επιρροή στους μπέηδες τότε τους ανώτερους και δεν έγινε το χωριό τσιφλίκι, ενώ η Αγία Βαρβάρα ήταν τσιφλίκι των τουρκαλβανών, μπέηδων ας πούμε. Και εκτός απ' αυτό οι χωριανοί μας απόλαυσαν και τα κτίρια αυτά τα μεγάλα που έγιναν. Η εκκλησία παραδείγματος χάριν ήταν ένας απλός ναΐσκος ήταν πριν από το 1840, γιατί έχουμε μαρτυρίες που λένε ότι καθυστέρησε ο μυλωνάς να πληρώσει το ενοίκιο στην εκκλησία. Ενώ η καινούρια η εκκλησία τελείωσε το 1889 και επίσης υπάρχει και άλλη μαρτυρία με καμπάνα η οποία έχει επάνω '1851', ενώ η καινούρια εκκλησία έγινε το 1881 γιατί οι Τούρκοι δεν αφήναν να γίνουν μεγάλα κτίρια. Κατόρθωσαν όμως οι γέροντες αυτοί που είχαν επιρροή πως δεν το κάνανε για να κάνουν στρατώνες και τέτοια που φοβόνταν οι Τούρκοι αλλά το θέλουν έτσι γιατί μεγαλώσανε οι οικογένειες, έχουμε πολύ κόσμο και τους επέτρεψαν να κάνουν την εκκλησία και τελείωσε το 1889 ο Άγιος Γεώργιος και το σχολείο πάλι και αυτό ήταν μικρό. Πρώτα ήταν ένα καταστηματακι αλλά μετά το 1902, ενώ ελευθερωθήκαμε το 1912, κατάφεραν πάλι οι γερόντοι να το φκιάσουν το σχολείο και το τελειώσαν σε ένα καλοκαίρι, να αιφνιδιάσουν τους Τούρκους να μην.. Γιατί δεν τους επιτρέπαν, το θεωρούσαν ότι αυτό μπορεί να χρησιμοποιηθεί και σαν στρατώνας εναντίον τους και τα λοιπά.